

גָּלְגָּלָתָ לְעִירָן בַּפְּרָשָׁת הַשְׁבוּעָה
עֲרוֹכִים בַּיָּדֵי נַחַת לִיבּוּבִּץ סֶנְתָּה הַאַחַת עֲסֶרֶת
יְנוּיל עַיִּינְסִיס מִזְדָּרָת תּוֹרָה וְהַסְכָּלה לְמִבּוּגִים וְלִנְגָּעָר
הַסְּמִידָרוֹת נְשִׁי מַזְרָחִי בְּאָמָרִיקָה
מִזְדָּרָה מִיּוֹחָת בְּשִׁבְיָל הַהַסְתְּדָרוֹת הַצִּיוֹנִית הַעוֹלָמִית
הַמְּחַלְקָה לְחַבּוּן וְלַחֲרֻבּוֹת תּוֹרָנוֹגִים בְּגּוֹלוֹת

קְבָּה (תְּשִׁיִּיבָּה) לְמִבְנָה פְּרַטְתָּנוּ בְּכָלָה וּלְקָסָר בְּיַעַן פְּרָקִים ט-י-י-א א-כָּה בְּפֶרֶט עַיִּין
גָּלְיָוֹן עַקְבָּה חַסְ"ו

סְאָלוֹת כְּלִילִות:

1. מֵה הַקָּרְבָּן שְׁבִין חַטָּא הַעֲגָל הַמְּסֻופָּר בְּפַרְקָנוּ בְּפִרְנָס וּבֵין רְעִינָנוּ הַעֲיקָרִי סָלָל
פְּרָקָנוּ?

2. בְּעַל עֲקָדָה יִצְחָק מִקְתָּה: לְמִתְחַנֵּס תְּזַעַן סְפָורָה זְוִיכָּר וּבְמִבְּעָרָה וּבְמִסְחָה וּבְקָבְרוֹת הַתְּאוֹת... וְעוֹד הַזָּכִיר
וּבְסְלִוחָה הַיְּהוּדִים מִקְדָּשׁ בְּרִגְעָן... וְתָמָרוֹ אֶת פִּי הַיְּהוּדִים... וְהַלֵּא בְּמִתְחַלְתָּה הַסְּפָר
חֲזִיכָּה עַל דָּבָר הַמְּרוּגָלִים - וַיֹּוּמֶר מַדִּי?

סְאָלוֹת סְגָנִונִים:

1. זֶה לְמִן הַיּוֹם אָסֵר יִצְחָק מִזְרָחִים עַד בָּוָאָכָם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה
מִמְּרָיִם הַיִּתְחַמֵּם עַמְּה, צִדְצָמְדָעָתִי אֶתְכֶם.

כְּבָבָב: מִקְטִים: וְהַלֵּא בְּבֵבָב הַתְּבָבָב לֹא מִצְבָּנוּ אֶלָּא מִרְחָה אֶת וּמִרְחָה בָּבָב
בְּמִדְבָּבָב, כִּי בְּבָבָב עַל אֲשֶׁר מִרְחָמָת אֶת פִּי
תְּהִלִּים קְדוּם: כִּי הַמְּרוֹד אֶת רַוְחָן
אַיִלָּה אַיִלָּה: צִדְקָה הַזָּהָר, כִּי פִיהוּ מִרְתִּיחִי
סְמוֹת בְּבָבָב כְּיָא: אֶל תָּמָר בְּבָב
יְחִזְקָאָל כְּיָא: וַיִּמְרוּ בְּבָבָב יִסְרָאֵל
תְּהִלִּים הַיְּהוּדִים, יְהִיא: הַדְּיחָפוּ כִּי מִרְנוּ בְּבָב

וְלֹמַה נָאָמֵר רַק כִּאֵן מִמְּרָיִם הַיִּתְחַמֵּם עַמְּה?

2. יְיָב וַיֹּאמֶר הַיְּהוּדִים אֶלְיוֹן רַד מִתְחַרְמָה מִזְהָה כִּי סְתָת עַמְּךָ...
יְיָג וַיֹּאמֶר הַיְּהוּדִים אֶלְיוֹן רַד מִתְחַרְמָה אֶת הַעַם הַזֶּה וְהַנָּהָעָם קְהָה עַרְפָּה
הַסְּפָר, לְמַה נָאָמֵר בְּפָסָוק יְיָג סְנִית "וַיֹּאמֶר הַיְּהוּדִים אֶלְיוֹן" וְהַלֵּא הַדְּבָר בְּסֶנְיָה
בְּפָסָוקִים (יְיָב, יְיָג) סֶל אֶתְהוּ מִמְּדָבָר וְמֵה צָוָרָה לְהַפְּסִיק בִּינֵיכֶם בְּיְרִיאָתָה הַיְּהוּדִים?

וְמִסְרָה לְסְאָלָה זוֹ גָּלְיָוֹן סְמוֹת מִסְעָה תְּסִיְּהָ טָהָרָה אַיִלָּה
וְיִשְׂבָּב תְּסִיאָבָב כִּי גָּלְיָוֹן תְּסִיאָבָב כִּי גָּלְיָוֹן

33. חַטָּא לְהַסְבֵּר לְמַה נָאָמֵר בְּפָסָוק יְיָג וַיֹּאמֶר הַיְּהוּדִים אֶלְיוֹן לְאָמֹר
זֶלֶא נָאָמֵר כִּי בְּפָסָוק יְיָב? (וְעַד רַשְׁיָה סְמוֹת לְבָב יְיָב) דִּינָה הַגְּבִיכָה לְבָב
(עַנְהָה לְטַאָלָה זוֹ בְּהַעֲזָדָה גָּלְיָוֹן פְּנַחַס תְּסִיְּהָ אַיִלָּה בָּב)

גְּרָגָג כִּי עַמְּךָ קְטָה עַרְפָּה אַתָּה
יְיָג וְחַבָּה עַמְּךָ קְטָה עַרְפָּה הַוָּה
לְפָסָוק "קְטָה עַרְפָּה" הַסְּוֹהָה: רַאֲתָה אֶת הַעַם הַזֶּה וְהַנָּהָעָם
סְמוֹת לְיִצְבָּב טָה וַיֹּאמֶר הַיְּהוּדִים אֶל מִשְׁהָה: רַאֲתָה אֶת הַעַם הַזֶּה וְהַנָּהָעָם
לְיִצְבָּב טָה... "וַיֹּאמֶר קְטָה עַרְפָּה הַוָּה וְסִלְחָתָה לְעַוְנָנוּ וְלְחַטָּאתָנוּ...
סְמוֹת רַבָּה טָה: מַהוּ "וְהַנָּהָעָם" בְּשִׁבְעָה עַרְפָּה הַזֶּה
בְּשִׁבְעָה רַמְאִיר: רַמְאִיר הַמִּזְרָחִים הַמִּזְרָחִים לְהַעֲדרָה. אָמָר רַמְאִיר: סְלָוָתָה חִזְוּפִים הַמִּזְרָחִים
(בְּזָוֹסָחָר: סְלָוָתָה עַזְזִיט הַמִּזְרָחִים) חִזְוּפָה בְּחַיִתָּה - (בְּזָוֹסָחָר: עַזְבָּחִיות)
כָּלָב, בְּעַוְרָךְ חַרְגָּלָן, וּבְאָוָתָה יִסְרָאֵל. אָמָר רַמְאִיר: יִצְחָק בְּרִידָדִיפָּה בְּשִׁבְעָה רַמְאִיר
אתָה סְבָוָל שְׁהָוָא לְגַנְגָּא וְאַיְגָּוָא אֶל לְסִבְחָן: "אָוֹ יְהֹוָה אוֹ צְלָבוֹן" (כְּבָב
הַסְּמָם).

1. הַסְבֵּר אֶת תְּכוּנָה "קְטָה עַרְפָּה" עַל פִּי דְבָרִים סְמוֹת רַבָּה אַלְהָה.

2. מִדְרָס זֶה טְוָבָא בְּרַלְבָּג וְכֵן בְּמִלְבָּאָם לְסְמוֹת לְדָבָר טָה. הַסְבֵּר, לְמִתָּה
מִבְּזִיאָם הַמִּפְרָשִׁים אֶתְהוּ דָוָא לְפָסָוק הַהוּא זֶה אַיִן מִבְּזִיאָם אֶתְהוּ לְאַמְרָה
לְבָב טָה אוֹ לְפָסָוקָנוּ כָּאֵן?

ז. ספורנו ז"ה כי עם קשה עורף הוא
ז"ה זכור אל קשכה
ח"ה ובחורב הקצתה

1) באיזה מארבע לשוניות של "כ"י". שפט "כ"י" של כי עם קשה עורף הוא
בכ"י? (ועיין בראקית י"ח ט' ז"ה כי יראה; ז"ה כי צחק).
גלוון נזבים וילך מש"ט שאלת ג.)

2) מה הקס שבסוק ו' שאעתו רוזה ספורנו לישב?

3) האם מסכים פרוט הספורנו למושג קשה עורף עם דברי ר' יקיים
שבטמות הרבה (בטאלחג) או מתכבד הוא להפץ?

ה. חשותן
ט"ז; בעלתי הירה לחתולות האבניים לוחות הברית
ו"ו; ריחן ח' אליו את סבי לוחות האבניים...
ו"א; זיהי מוך ארבעים יומם ואבעים לילה נתן ח' אליו את סבי לוחות
האבניים לוחות הברית על סתי ידי.
ו"טו; ואפן וארדן מן ההר והחר בווער באס ושב' לוחות הברית על סתי ידי.
ו"ז; זאמס בטני חלחות ואסליכם.
ו) המלביים מקשה: למה כפל הנtinyה? י' ריחן ח' אלוי' - לא' ר' נתן ח'
אל' "

הכתב והקבלת: מיסב: ודראה לי, טאיין טמי הנtinyות הללו טוות בהוראתן:
הכניה היא גסמיית - דבר הנtinyן מיד ליד, וזה היה מוך
מ' יום, נתן למטה הלוחות; ונtinyה ראסונה היא רוחניות,
היא הלמוד, כי המלמד את רעהו חברו דבר מן המוסכלות,
שלא היה ביכולתו לעמוד עלייו מדעתו, הנה המלמד הוא
נזהן ומשפייע ולזה נקראת התורה בשם "ילקם" (דבריהם ל"ב ב'):
יערכ כמטר לחקי' - כי לך טוב נתני לכם תורה
אל תעוזבו". הנה אחר סאכ' ואסב בחר מ' יום ומי לילת
בא כאן להודיע, מה היה תכלית המכוון ביחסתו זמן
זה, ואמר: "ריחן ח' אליו את סבי לוחות...", כלומר
בזמן זה היה קב"ה מלמדני המכובן האמתי במכובב
ועל הלוחות, כי בעשרות הדברים האלה כלולים כל תרי"ג
מצוות, וזה היה מטה לווד מפי לדבורה כל ארבעים יום,
וזה אמרו (סמות רבת ט'ו) "לחם לא אכל" - אבל מימה טל תורה טהה...
טל תורה אכל, "ומיאן לא טהה" - אבל מימה טל תורה טהה...

xx התוכל לענות לسؤالות הouple גם תשובה אהרת?

xx. גזה להסביר מה לא נקלאו הלוחות בשם "לוחות הברית" בסוק י'?
ובפסוק יז'?

ג. ספורנו ט'ו ז"ה והחר בווער באס

xxx. מה קשה לו?

xx2. מה הרעיון הכלול בדברי יז'?
(העור בטיר השירט א' ייב' ובדברי ר'ח' סה)

השאלות המסוגנות א' קשות, המסוגנות xx קשות ביותר, ענה לسؤالות המתאימות לדרגת
תשובה יט לשלוח לנחמן ליבוביץ; המתרזרות הציונית העולמית, הטחלה לחבוץ
וחרבות תורניים בגולה; ג'רושליפ' מ.ד. 92.